

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXV Confuta[n]tur praetensae rationes quibus docendi munus singulis
Christianis commune asseritur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS TERTIVS

Appellatiōes
plebis & sacer
dotū diuersæ

Epilogus

est ut non intelligat aliquid esse discriminis inter vineā, & vineæ cultorē, inter agrū & agricolam, inter ædificium & ædificatorem, inter pastores & gregem: inter eos deniq; qui regunt & alios qui reguntur. Quamobrem quū ubiq; legamus in nouo testamento plæbem appellari vineas, agros, ædificia, greges, ac subditos: cōtra uero, quos ante diximus inter Christū & plæbē sequestros fuisse, uocari uinitores, agricolas, ædificatores, pastores, præsides, & rectores: quis non apertissimā plæbis & presbyterorū cernit differentiā. Quoniā igitur eosdem clarissime demonstrauiamus, tam ex nouo q̄ ex ueteri testamento sacerdotes esse, rationes item & scripturas quas Lutherus in contrarium attulit aperte confutauimus, non est q̄d iam a nobis quisq; exigat amplius, quū abunde sufficiant ad secundū impetum retundendū ista quæ iam diximus.

¶ Confutātur prætensæ rationes quibus docendi munus singulis Christianis commune asseritur.

XXV

Intentio
auctoris

Pro tertio demū impetu, quē contra sacerdotiū Lutherus iaculat, nihil est necesse ut diu moremur lectorē, quū in hoc non aliud conetur Lutherus, q̄ ut ostendat docendi ministeriū cōmune esse cuius de populo. Sed quū hoc ipsum etiam sub impetu primo, magno conamine molitus sit, nimirū ut quisq; christianus sibi ad doctrinā sufficeret: nosq; illud conamen ibi reppulerimus, iā nihil opus fuerit pluribus ad hunc impetū conterendum. Ad nugas, ad conuitia, & ad ea quæ nihil ad instituti probationē conferunt, non respondebimus, tantū ea refellemus, quæ specie aliquā efficacis argumēti præ se ferunt. Sic igitur pro suo more Lutherus iactitat.

“ Primū inuictis scripturis firmabimus, legitimū illud & unicū uerbi ministeriū esse cōmune omnibus christianis, sicut & sacerdotiū & sacrificium. Dicit enī Paulus, 2. Corinth. 4. “ Qui idoneos nos fecit ministros noui testamenti, non literæ, “ sed spiritus. Hoc enī de omnibus christianis dicit, ut omnes “ faciat ministros spiritus. Est autem minister spiritus, is qui tra-

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXXVI

dit uerbum gratiæ, sicut minister literæ qui tradit uocem legis. Hoc Moysi erat, illud Christi est.

Hic Paulum introducit. 2. ad Corin. 3. sic dicentem. Qui idoneos fecit nos ministros noui testamenti, non literæ, sed spiritus. Et hoc contendit ad singulos Christianos pertinere, & pro singulis fuisse dictum. Respondemus palam esse Paulum se asseruisse, capitulum illud attentius legenti, non de cunctis id fuisse dictum idoneū eū esse dictum Christianis, sed Paulum hoc de sua ipsius persona fuisse locutum. Quæ res perspicua fiet ex initio capituli. Sic enim exorditur. Incipimus rursus nos ipsos commendare. Num egemus ut nonnulli commendatiōis epistolis? Epistola nostra uos estis inscripta in cordibus nostris, quæ intelligitur & legitur ab omnibus hominibus, dum declaratis quod estis Epistola CHRISTI subministrata a nobis, inscripta non atramento, sed spiritu dei uiuentis, non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnis.

Hactenus (opinor) nemo dicet mutatā esse personam Pauli, sed hæc de suo ministerio, quod erga Corinthios gesserat, fuisse locutū. Et pergit adhuc de eodem differere ministerio. Nam continenter sequitur. Fidutiam autē habemus per Christum erga deum, non quod idonei sumus, ex nobis ipsis cogitare quicquid, tanquam ex nobis ipsis, sed omnis idoneitas nostra ex deo est, qui & idoneos facit nos ministros noui testamenti, non literæ, sed spiritus. Et hic ut cernis de Euangelij ministratiōe loquitur, qua conuertit Corinthios ad fidem. Sed hoc attende. Quæ solector, quanta sit impudentia Lutheri, qui locū Pauli uertit Paulū. tam apertū non erubescit inuerrere. Quid iam sperabimus illū fecisse in obscurioribus locis, qui sic detorquet apertissimum. Non est ergo mutata persona Pauli quum idem ipse Paulus, qui superiora protulit de sua ipsius persona, iam sequentia quoque de seipso pronunciauit.

Adde, quod sequenti ca. sic scribit, Propterea cum ministeriū hoc habeamus, ut nri misertus est deus, haud degeneramus, sed reieciamus occultamētā dedecoris, non uersantes per astutiā, neque dolo tractantes uerbum dei, sed manifestatiōe uitæ cōmēdantes nos ipsos apud omnē conscientiam hominum in conspectu dei. Quod si

CONGRESSVS TERTIVS

adhuc uelatū est euangeliū nostrū, in his quæ pereunt uelatū est. Ecce pergit adhuc populus de ministerio suo loqui, quod erat sibi cōmissum gentiū docendarū gratia. Quare tantū abest ut is locus quicūq; faciat pro Luthero, ut etiā plurimū aduersetur ei. Nā ut hic de ministerio doctrinæ euangelicæ sibi delegato gloria, ita passim hoc ipsum in omnibus ferme facit epistolis. Habet identidē & in priori eplā cap. 4. similia quædā uerba quā dicit, Sic nos existimet homo, ut ministros Christi & dispensatores mysteriorū dei. Quæ profecto neutiq; intelligenda sunt de singulis Corinthiis fuisse dicta, sed de Paulo I. Cor. 4 & Appollo dūtaxat, quēadmodū inferius aperte Paulus docet inquit. Hæc autē fratres per figurā transtuli in me ipsum & in Appollo propter uos. Et illos ipsos cap. præcedenti ministros Christi uocat. Quis (inquit) est Paulus? Quis autē Appollo, nisi ministri per quos credidistis. At huius ministerij functio, nō erat singulis de populo cōmunis, quēadmodū (opinor) dilucide superius ostendimus. Falsum est igitur quod Lutherus impudenter affirmat, nepe dixisse Paulū illa uerba de singulis christianis.

XXVI. ¶ Item Petrus dicit omnibus christianis, ut uirtutes annuncietis eius qui de tenebris uos uocauit in admirabile lumē suum. Quis christianorū non est uocatus de tenebris? At huius est & ius & potestas imo necessitas annunciandi uirtutem sese uocantis.

Non opinor his uerbis Petrū hoc fuisse molitū, ut quisq; Sacerdotū est christianus concionaretur plæbi. Nā id pastorum officiū esse manifeste docet ipse Petrus cap. 5. sequenti. Presbyteros (inquit) qui inter uos sunt obsecro qui sum & ipse presbyter, pascite quantū in uobis est gregē Christi, curā illius agētes. Ecce ad presbyteros spectare uult, ut pascant, hoc est doceant, regant & curent gregē, non autē ad singulos de grege. Gregis enim est regi, doceri, curari potius. Sed neq; cuiq; nisi uocato docēdi munus usurpare licet, quantūuis doctus, eruditusue fuerit. Quod & Lutherus ipse testatur in cōmentariis ad Galathas, si tamen uelit agnoscere sua uerba.

¶ Quidā (inquit) nisi doceant, stultissima cōscientia credunt sese